

بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیتهای کوه‌پیمایی (مطالعه موردی: رشته کوه بینالود)

آیناز آرخی*^۱، پروین شوشی‌نسب^۲، محمدرضا معین فرد^۲، علیرضا قدسی^۲، الهه
فهیمی‌نژاد^۱

۱- کارشناسی ارشد دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

(دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۰۹ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۵/۱۴)

چکیده

هدف از تحقیق حاضر شناسایی و بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت کوه‌پیمایی در رشته‌کوه بینالود بود. روش تحقیق حاضر توصیفی و پیمایشی بود. جامعه آماری این تحقیق شامل ۱۵۰ نفر از زنانی بود که در گروه‌های کوه‌پیمایی شهرستان نیشابور عضویت داشتند. ابزار اندازه‌گیری پژوهش، پرسش‌نامه محقق ساخته‌ای بود که روایی صوری و محتوایی آن توسط دوازده نفر از متخصصان مدیریت ورزشی مورد تأیید قرار گرفت. ضریب آلفای کرونباخ پرسش‌نامه ۰/۸۴ محاسبه شد. در این پرسش‌نامه عوامل مؤثر بر مشارکت بیشتر زنان در فعالیتهای کوه‌پیمایی در قالب سه شاخص شامل عوامل شخصی — خانوادگی، اجتماعی — فرهنگی و مدیریتی دسته‌بندی شدند. براساس یافته‌های تحقیق از میان شاخص‌های موردبررسی در مشارکت بانوان در فعالیتهای کوه‌پیمایی به ترتیب مهم‌ترین عوامل شخصی و خانوادگی، سپس اجتماعی — فرهنگی و عوامل مدیریتی به‌دست آمده است. همچنین بین عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیتهای کوه‌پیمایی رشته‌کوه‌های بینالود براساس سن و تحصیلات تحقیق تفاوت معنی‌داری وجود دارد، اما براساس وضعیت تأهل و اشتغال تفاوت معنی‌دار نبود.

واژه‌های کلیدی: بینالود، کوه‌پیمایی، مشارکت، ورزش، زنان.

مقدمه

ورزش در طول تاریخ تمدن بشری به‌طور عمده به مردان اختصاص داشته و کم‌تر نشانه‌ای از حضور زنان در عرصه‌های ورزشی به یادگار مانده است. امروزه نقش زنان در فعالیت‌های اجتماعی در جامعه ایران پررنگ‌تر از گذشته شده، اما با وجود سیر فزاینده حضور زنان در عرصه‌های اجتماعی (میرغفوری^۱ و همکاران، ۲۰۰۹)، مشارکت و حضور زنان در فعالیت‌های ورزش - که یکی از بارزترین ابزارهای اجتماعی برای ارتباط افراد در سراسر چشم‌انداز محلی و جهانی در نظر گرفته می‌شود (ینیلیمز^۲، ۲۰۲۱) - محدود شده است (میرغفوری و همکاران، ۲۰۰۹). امروزه فعالیت‌های جسمانی و ورزش و توجه هر چه بیشتر بر اثرات سودبخش آن بر سلامتی و نشاط در بین زنان بیش‌ازپیش موردتوجه قرار گرفته است (هاشمی و همکاران، ۱۴۰۰). تحقیقات نشان داده است که پرداختن به ورزش و فعالیت‌های بدنی در زنان، تأثیر عمیقی بر دوران بارداری، شیردهی و همچنین سلامتی در دوران کهن‌سالی خواهد گذاشت، اما شواهد گویای این امر است که باوجود نقش مهم ورزش در سلامت زنان، هنوز جامعه ایران به اهمیت و ضرورت ورزش در بین دختران که به‌عنوان مادران آینده جامعه محسوب می‌شوند، پی نبرده است، زیرا عدم تحرک جسمانی دختران و بانوان یعنی محروم شدن بخش مهم جامعه از سلامتی و بهداشت جسمانی و روانی، شادابی و کارایی لازم که بی‌شک لطمه‌های جبران‌ناپذیری برای کل جامعه به‌دنبال خواهد داشت (میرغفوری و همکاران، ۲۰۰۹).

و ازطرفی همیشه تصور می‌شد که زنان بیشتر برای یک سری ورزش‌های خاص مثل ژیمناستیک و ایروبیک مناسب هستند (فیلدمن^۳ و همکاران، ۲۰۱۳) و در معرض انواع متعددی از تبعیض و طرد اجتماعی، برای نمونه جنسیت‌گرایی و نابرابری جنسیتی قرار گرفته‌اند (کلیند^۴، ۲۰۱۴). ورزش کوه‌پیمایی از زمان ظهور خود در اواسط قرن نوزدهم، همیشه به‌عنوان یک فعالیت بسیار مردانه بوده (مورالدو^۵، ۲۰۱۳) و آمار و ارقام حاکی از آن است که مشارکت در کوه‌پیمایی تفریحی و تعطیلات کوه‌پیمایی همچنان در حال رشد است و باز هم نرخ مشارکت برای مردان بیشتر از زنان است (دوران^۶ و همکاران، ۲۰۲۰). برای نمونه، طبق پایگاه داده هیمالیا (۲۰۲۰)، در دوره ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸، ۴۰۷۴۵ ورودی به مناطق بالای ۵۰۰۰ متر

-
1. Mirghafouri
 2. Yenilmez
 3. Feldman
 4. Cleland
 5. Moraldo
 6. Doran

(شامل قله‌های به اصطلاح کوه‌پیمایی) وجود داشته است که از این تعداد، ۸۸ درصد توسط مردان و ۱۲ درصد آن توسط زنان است (آپالو^۱، ۲۰۲۱). ولی با این حال تعداد زنان کوهنورد رو به افزایش رفت و زنان توانستند به موفقیت‌های جدیدی در این زمینه دست یابند. ازطرفی کشور ایران با مساحت ۱/۶۴۸/۱۹۵ کیلومتر مربع، ۵۴/۵ درصد آن را کوه‌ها تشکیل می‌دهند و ایران به واسطه وجود قله منحصر به فرد مورد توجه کوهنوردان است (علی‌زاده و ضیا^۲، ۲۰۰۹) که رشته‌کوه‌های بینالود با درازای حدود ۴۰۰ کیلومتر در شمال شرق ایران واقع و امتداد شرقی کوه‌های البرز در شمال ایران به‌شمار می‌روند (نبوی، ۱۹۷۶) و از لحاظ جغرافیایی بسیار شرایط مناسب فعالیت‌های کوه‌پیمایی است. همچنین کوه‌پیمایی در طول تاریخ با چالش، ریسک بالا، خوداتکایی و استقلال به‌عنوان یک ورزش ماجراجویی در کوهستان شناخته شده است. برای بخش بیشتری از جمعیتی که ممکن است به دنبال مقاصد جدید باشند و دارای نگرش‌های متنوع‌تری در مورد چالش و خطر هستند، این ورزش قابل دسترسی است. تصویر کوه‌پیمایی در بین افراد به حالتی تبدیل می‌شود که به افراد دیگر اجازه می‌دهد علایق خود را دنبال کنند. کوهنوردان با وجود مشکلات و خطرات، با جست‌وجوی جوهر تجربه برانگیخته می‌شوند. سفر به قله‌های بلند جهان به‌عنوان تجربیاتی سرشار از سختی و عاری از لذت است که نشان می‌دهد کوه‌پیمایی نمونه اصلی فعالیتی بدون انگیزه مادی است (کروکت^۳ و همکاران، ۲۰۲۰). پاسمور و هولدر^۴ (۲۰۱۷) معتقدند کوه‌پیمایی می‌تواند بر سلامتی افراد تأثیرگذار باشد. بنابراین برنامه‌ریزی برای ورزش‌های همگانی از جمله کوه‌پیمایی برای زنان از جمله اقدام‌هایی است که باید به‌عنوان طرح ملی مورد توجه قرار گیرد (احسانی و کشکر، ۲۰۰۷). با مرور پژوهش‌های پیشین می‌توان دریافت تحقیقات کاربردی در زمینه ورزش زنان بسیار محدود است و بیشتر مطالعات موجود در زمینه بررسی و شناخت عوامل بازدارنده فعالیت‌های ورزشی و تفریحی، تحقیقاتی در خارج از کشور انجام شد که این امر لزوم توجه به عوامل مؤثر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی رشته‌کوه‌های بینالود کشورمان را روشن می‌کند. مرادی سیاسری^۵ و همکاران (۲۰۲۰) به بررسی عوامل مؤثر بر احساس امنیت فعالیت‌های ورزشی بانوان در پارک‌های شهر تهران پرداختند. یافته‌ها نشان داد که احساس امنیت جانی، احساس امنیت اجتماعی و احساس امنیت اخلاقی در فعالیت‌های ورزشی بانوان در پارک‌های شهر تهران، تأثیر

-
1. Apollo
 2. Alizadeh & Zia'i
 3. Crockett
 4. Passmore & Holder
 5. Moradi Siasari

مستقیم متوسط به بالا دارند و احساس امنیت مالی بر فعالیتهای ورزشی بانوان در پارک‌های شهر تهران بی‌تأثیر است. میزان تأثیرگذاری احساس امنیت جانی از احساس امنیت اخلاقی بالاتر است. داوسون و همکاران (۲۰۱۹) نشان دادند که مشارکت اجتماعی و به‌خصوص مشارکت در فعالیتهای بدنی با سلامتی و بهداشت افراد جامعه ارتباط تنگاتنگی دارد. حسینی و همکاران (۲۰۱۹) به بررسی نقش انگیزه‌ها بر میزان مشارکت سالمندان در ورزش همگانی پرداختند. نتایج تحقیق نشان داد بیشترین میزان فعالیت بدنی سالمندان نشاط و در زنان انگیزه کسب سلامتی و آمادگی جسمانی مهم‌ترین انگیزه برای مشارکت ورزشی بود. بین انگیزه‌های پیشگیری و درمان، بهداشت روانی و کسب سلامتی و آمادگی جسمانی با میزان مشارکت در ورزش همگانی رابطه معنی‌دار یافت شد. نتایج رگرسیون چندگانه نشان داد تنها متغیر کسب سلامت و آمادگی جسمانی توان پیش‌بینی میزان مشارکت در ورزش همگانی را داراست. پوررنجبر و همکاران (۲۰۱۹) هم‌بستگی بین مشارکت ورزشی، بهزیستی روان‌شناختی و شکایات جسمی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمان را بررسی کردند. نتایج حاکی از رابطه مثبت مشارکت ورزشی بر بهزیستی روان‌شناختی و رابطه منفی آن بر شکایات جسمانی بود. پیشنهاد می‌شود اداره ورزش دانشگاه‌ها تجهیزات مناسبی را برای ورزش دانشجویان فراهم کند تا شکایت جسمانی کاهش و بهبود بهزیستی روان‌شناختی افزایش یابد. خان‌محمدی و همکاران (۲۰۱۸)، صفاری و همکاران (۲۰۱۸) و کاظمی و همکاران (۲۰۲۰) حمایت اجتماعی را از عوامل مهم تأثیرگذار بر مشارکت ورزشی زنان می‌دانند. از سوی دیگر تحقیقات نشان می‌دهد که عوامل شخصی و خانوادگی نیز نقش مهمی بر مشارکت افراد در فعالیتهای بدنی دارد. برخی پژوهش‌ها بیان می‌کنند که کمبود وقت، عدم علاقه، کمبود امکانات و سرمایه که می‌توان آن‌ها را جزو عوامل شخصی یا فردی به حساب آورد موانعی برای حضور زنان در فعالیتهای تفریحی و بدنی‌اند. همچنین فراهانی و همکاران (۲۰۱۷) به بررسی اولویت‌بندی موانع پیش‌روی بانوان شاغل در انجام فعالیتهای ورزشی استان البرز پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد که عوامل بازدارنده اقتصادی و تجهیزات و امکانات جزو مهم‌ترین عوامل بازدارنده مشارکت در فعالیتهای ورزشی زنان شاغل استان البرز است و عامل مربوط به نگرش خانواده در اولویت آخر قرار دارد. دینر^۱ و همکاران (۲۰۱۶) پژوهشی با عنوان تفاوت‌های جنسیتی در علاقه‌مندی و انگیزش ورزشی، انجام دادند. یافته‌ها نشان داد که اگرچه دختران و زنان در بسیاری از جوامع مشتاقانه در ورزش شرکت می‌کنند، اما، میزان علاقه‌مندی آنان به ورزش در مقایسه با پسران و مردان کمتر است. از این‌رو، در حالت کلی، میزان انگیزه مشارکت در فعالیتهای ورزشی در

1. Deaner

ورزشکاران مرد و زن متفاوت است. همچنین، یافته‌ها نشان می‌دهد که حضور کم‌رنگ زنان در فعالیتهای ورزشی به دلیل علاقه و انگیزه کم‌تر آنان است، نه وجود فرصتهای کم‌تری برای تعامل و مشارکت. پیش‌برد و اجرای برنامه جهت رسیدن به یک هدف بزرگ ملی کوه‌پیمایی، مرحله‌ای دارد که بایستی پیمود. شناخت عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیتهای کوه‌پیمایی یکی از نخستین مراحل مهم برای چنین برنامه‌ای خواهد بود، چراکه به کارگیری روش‌ها و راهکارهای مناسب برای جذب هرچه بیشتر زنان کشورمان به ورزش و ارتقای سطح سلامت و تندرستی آنان مستلزم شناخت عوامل و عللی است که آنان را از مشارکت در ورزش باز می‌دارد یا مشارکت آنان را با محدودیت مواجه می‌سازد (فلود^۱ و همکاران، ۲۰۱۶). مؤتمنی و همکاران (۲۰۱۵) در تحقیقی با عنوان شناسایی و اولویت‌بندی موانع پیش روی بانوان در انجام فعالیتهای ورزشی به این نتیجه رسیدند که بانوان مسئولیت و مشارکت بیشتری در امر برنامه‌ریزی‌های ورزشی دارند و باید بودجه مناسب و برابری با آقایان به آن‌ها اختصاص یابد، همچنین بایستی مسئولان ورزشی کشور در صدد حل مشکلات اجتماعی به‌ویژه تغییر فرهنگ مردمحوری باشند. لازم است تا با تبلیغات گسترده و هدفمند، هزینه‌های ورزشی را جزء لاینفک سبد مصرفی خانوارهای ایرانی قرار داد. ویرا^۲ و همکاران (۲۰۱۳) در ریودوژانیرو به تجزیه و تحلیل فضاهای عمومی مناسب برزیل پرداختند و به این نتیجه دست یافتند که وجود فضاهای عمومی مناسب و در دسترس، سبب تشویق افراد به انجام فعالیتهای بدنی خواهد شد، به‌ویژه آنکه این فضاها فرصت مناسبی برای اقشار کم‌درآمد جامعه که توانایی پرداخت هزینه‌های ورزش و تفریح را ندارند، فراهم می‌کند و ضرورت وجود چنین فضاهایی به‌خصوص در مناطق آسیب‌پذیر اجتماعی بیشتر احساس می‌شود. میرغفوری و همکاران (۲۰۰۹) عوامل شخصی چون کمبود وقت و زمان به‌علت مشغله زیاد کاری، کمبود علاقه، عدم خوداعتمادی و خودباوری زنان و غیره را از موانع حضور زنان در فعالیتهای ورزشی می‌دانند و اظهار می‌کنند که آموزش خانواده‌ها، مدارس و مراکز آموزشی برای تقویت بنیان‌های شخصیتی زنان در بلندمدت در افزایش سهم مشارکت زنان ضروری به‌نظر می‌رسد. شین^۳ و همکاران (۲۰۱۵) و نادریان جهرمی و هاشمی (۲۰۰۹) گزارش کردند که زنان بیشتر با انگیزه تناسب اندام و زیبایی، کسب سلامتی و بهداشت روانی و دوست‌یابی ورزش می‌کنند و نادری جهرمی و همکاران (۲۰۰۹) عنوان کردند که افرادی که از حمایت والدین و همسالان خود برخوردارند بیشتر از

1. Floud
2. Vira
3. Shin

دیگر افراد در اوقات فراغت خود به فعالیت بدنی می‌پردازند. لسلی^۱ و همکاران (۱۹۹۹) حمایت اجتماعی زنان، به‌ویژه حمایت خانواده را از عوامل مؤثر بر ایجاد انگیزه در زنان برای مشارکت در فعالیت‌های ورزشی دانسته‌اند.

با توجه به مطالب ذکر شده و این مطلب که، شاخص مشارکت زنان شاخص قابل تاملی در اندازه‌گیری توسعه ورزشی یک کشور است، شناسایی عوامل تأثیرگذار بر مشارکت زنان در امور ورزشی موضوعی بسیار مهم و حیاتی است. این مسئله ضرورت اجرای این تحقیق را آشکار می‌کند. همچنین نبود برنامه‌ریزی مستمر برای تبلیغات و اطلاع‌رسانی مؤثر از عوامل تأثیرگذار مشارکت زنان در ورزش به‌ویژه در فعالیت‌های کوه‌پیمایی نیاز به تحقیقات بیشتر و هدفمند را نشان می‌دهد. از سوی دیگر با مرور پژوهش‌های پیشین می‌توان دریافت که تحقیقات بسیار محدودی در زمینه عوامل مؤثر در مشارکت زنان در ورزش در ایران انجام گرفته است. فواید مختلفی که فعالیت‌های ورزشی به‌ویژه بر زنان دارند ضرورت پژوهش در این حیطه و شناخت عوامل مرتبط با آن را نشان می‌دهد تا بتوان با اتکا به نتایج تحقیق حاضر در وهله نخست ورزش در زنان را گسترش داد و سپس از فواید مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی به‌ویژه ورزش کوه‌پیمایی برای پیشرفت فرهنگی و اجتماعی جامعه استفاده کرد. تحقیق حاضر نخستین پژوهشی است که در حوزه عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوهنوردی انجام می‌گیرد که امید است بتواند بر غنای منابع موجود در این زمینه بیفزاید. در مجموع، با توجه به تأثیرات مشارکت زنان در ورزش و به‌ویژه فعالیت کوه‌پیمایی و با توجه به این که راهکارهای علمی و عملی برای حفظ و افزایش مشارکت زنان در ورزش برای ارائه خدمات بهتر و دقیق‌تر و ... مستلزم آگاهی از عوامل مؤثر بر مشارکت زنان از فعالیت‌های ورزشی به‌ویژه کوه‌پیمایی بوده است و با توجه به ماهیت ورزش به‌ویژه برای زنان، در پژوهش حاضر در نظر است به این پرسش پاسخ داده شود که عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی رشته‌کوه‌های بینالود چیست؟

روش

روش انجام این تحقیق از نوع مطالعات توصیفی و پیمایشی بود. جامعه آماری این تحقیق شامل تمام زنانی بود که در گروه‌های کوه‌پیمایی شهرستان نیشابور عضویت داشتند. با توجه به این که تعداد دقیق جامعه آماری مشخص نبود، از نرم‌افزار جی پاور برای تعیین حجم نمونه استفاده شد و روش نمونه‌گیری به روش در دسترس بود. براساس خروجی نرم‌افزار جی پاور، حجم نمونه

1. Leslie

آمارى باید ۱۵۴ نفر باشد. پس از تکمیل پرسش‌نامه‌هاى تحقیق تعداد ۱۵۰ پرسش‌نامه دریافت شد که به‌عنوان نمونه آماری تحقیق انتخاب شدند. پرسش‌نامه تحقیق محقق ساخته بود. برای شناسایی عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی رشته‌کوه‌های بینالود محقق به بررسی ادبیات و پیشینه تحقیق پرداخته و سپس با استفاده از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با استادان مدیریت ورزشی و مدیران فدراسیون و هیئت استانی کوهنوردی، عوامل شناسایی شدند و در قالب پرسش‌نامه برای جمع‌آوری اطلاعات تحقیق از کوهنوردان زن طراحی شد. در این پرسش‌نامه عوامل مؤثر بر مشارکت بیشتر زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی در قالب سه دسته عوامل شخصی - خانوادگی، اجتماعی - فرهنگی و مدیریتی دسته‌بندی شدند. پرسش‌نامه ۳۲ گویه داشت که با مقیاس ۴ گزینه‌ای از صفر تا ۴ (بی‌تأثیر، تأثیر کم، متوسط، زیاد) اندازه‌گیری انجام شد. روایی صوری و محتوایی پرسش‌نامه به تأیید دوازده نفر از استادان مدیریت ورزشی رسید. پایایی پرسش‌نامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ بررسی شد، ضریب آلفای کرونباخ پرسش‌نامه ۰/۸۴ به‌دست آمد. از آمار توصیفی برای طبقه‌بندی نمرات خام، محاسبه فراوانی‌ها و محاسبه شاخص‌های مرکزی و پراکندگی نظیر میانگین و انحراف معیار استفاده شد. در بخش آمار استنباطی از آزمون تاپسیس برای رتبه‌بندی عوامل استفاده شد. برای مقایسه عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی براساس اطلاعات جمعیت‌شناختی از آزمون مانوا استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

در این بخش ابتدا داده‌های جمعیت‌شناختی جامعه آماری توصیف می‌شود. سپس به تحلیل استنباطی داده‌ها پرداخته خواهد شد. جدول ۱ نشان می‌دهد که گروه سنی ۴۱ تا ۵۰ سال بالاترین فراوانی را در بین نمونه‌های آماری به خود اختصاص داده‌اند؛ ۸۵ درصد از این افراد متأهل و ۱۴ درصد مجرد بودند. از نظر وضعیت اشتغال ۵۹ درصد افراد خانه‌دار بودند و از لحاظ میزان تحصیلات نیز ۴۱ درصد از نمونه آماری دارای مدرک دیپلم بودند. ۶۲ درصد از نمونه آماری ۲ تا ۴ بار در ماه در فعالیت‌های کوهنوردی مشارکت داشتند. ۴۲ درصد از افراد بین ۲ تا ۵ سال سابقه کوهنوردی داشتند. ۷۲ درصد افراد بیتوته نداشتند. همچنین ۴۱ درصد با دوستان و هم‌کلاسی‌ها به فعالیت‌های کوهنوردی می‌پرداختند.

جدول ۱. اطلاعات جمعیت‌شناختی جامعه آماری

متغیرهای فردی	عنوان	شاخص آماري	مقدار	متغیرهای فردی	عنوان	شاخص آماري	مقدار
سن	کم‌تر از ۳۰ سال	فراوانی	۲۵	وضعیت تاهل	زیردیپلم	فراوانی	۲۷
		درصد	۱۹.۴		دیپلم	درصد	۲۰.۹
	۳۱-۴۰ سال	فراوانی	۳۳		فوق دیپلم	فراوانی	۵۳
		درصد	۲۵.۶		کارشناسی	درصد	۴۱.۱
	۴۱ تا ۵۰ سال	فراوانی	۴۷		کارشناسی ارشد	فراوانی	۱۸
		درصد	۳۶.۴		۱۰ تا ۱۵ بار در ماه	درصد	۱۴
	بیشتر از ۵۰ سال	فراوانی	۲۴		۲ تا ۴ بار در ماه	فراوانی	۲۱
		درصد	۱۸.۶		بیشتر از ۵ بار	درصد	۱۶.۳
	مجرد	فراوانی	۱۸		در ماه	فراوانی	۱۰
		درصد	۱۴		پدر و مادر	درصد	۷.۸
وضعیت اشتغال	متاهل	فراوانی	۱۰۹	سابقه کوهنوردی	برادر و خواهر	فراوانی	۴۰
		درصد	۸۴.۵		همسر	درصد	۳۱
	متارکه	فراوانی	۲		فرزندان	فراوانی	۸۰
		درصد	۱.۶		سایر اقوام	درصد	۶۲
	خانه‌دار	فراوانی	۷۶		دوستان و هم‌کلاسی‌ها	فراوانی	۹
		درصد	۵۸.۹		سایر موارد	درصد	۷
	شاغل	فراوانی	۵۳			درصد	۵.۴
		درصد	۴۱.۲			درصد	۵۳
	کم‌تر از ۱ سال	فراوانی	۴۲			درصد	۴۱.۱
		درصد	۳۲.۶			درصد	۴۱
وضعیت اجتماعی	بین ۱ تا ۵ سال	فراوانی	۵۴	وضعیت اقتصادی	بلی	فراوانی	۳۶
		درصد	۴۱.۹			درصد	۲۷.۹
	۶ تا ۱۰ سال	فراوانی	۱۱		خیر	فراوانی	۹۳
		درصد	۸.۵			درصد	۷۲.۱
	بیشتر از ۱۰ سال	فراوانی	۲۲				
		درصد	۱۷.۱				

جدول ۲. بررسی تأثیر عوامل بر مشارکت بیشتر زنان در فعالیت کوه‌پیمایی

عوامل	T	Df	P مقدار
شخصی	۶۱.۹۶۳	۱۲۸	۰.۰۰۰
اجتماعی	۲۸.۲۳۷	۱۲۸	۰.۰۰
مدیریتی	۲۳.۸۹۸	۱۲۸	۰.۰۰

بر اساس جدول ۲، از طریق آزمون T در سطح یک درصد روشن شد که هر سه دسته عوامل شخصی - خانوادگی، اجتماعی - فرهنگی و مدیریتی بر مشارکت زنان در فعالیتهای کوه‌پیمایی رشته‌کوه بینالود تأثیر مثبت دارند.

جدول ۳. چگونگی تأثیر عوامل بر مشارکت زنان در فعالیت کوه‌پیمایی

عوامل	تعداد	میانگین	انحراف معیار
شخصی	۱۲۹	۲.۱۰۲	۰.۳۸۵
اجتماعی	۱۲۹	۱.۷۵۶	۰.۷۰۶
مدیریتی	۱۲۹	۱.۶۴۸	۰.۷۸۳

بر اساس جدول ۳، از طریق آزمون آنوا با اندازه‌گیری‌های مکرر در سطح یک درصد روشن شد که عوامل اجتماعی و مدیریتی به یک اندازه اما کمتر از عوامل شخصی بر مشارکت زنان در فعالیتهای کوه‌پیمایی رشته‌کوه بینالود تأثیر دارند.

جدول ۴: تأثیر گویه‌ها بر مشارکت زنان در فعالیت کوه‌پیمایی

عوامل	گویه‌ها	میانگین $\pm$ انحراف معیار	مد
فعالیت کوه‌پیمایی	سلامت روح و روان	2.837 ± 0.542	۳
	طبیعت دوستی و علاقه‌مندی به کوهنوردی و کوه‌پیمایی	2.822 ± 0.6053	۳
	سلامت جسم و تناسب اندام	2.71 ± 0.488	۳
	روحیه ریسک‌پذیری	2.333 ± 0.764	۳
	دیدگاه خانواده درمورد فعالیت کوهنوردی و کوه‌پیمایی	2.326 ± 1.009	۳
	جاذبه‌ها و چشم‌اندازهای رشته‌کوه بینالود	2.31 ± 1.009	۳
	تجربه و مهارت در کوهنوردی و کوه‌پیمایی	2.248 ± 0.718	۲
	حضور افراد ورزشکار در جمع خانواده و دوستان	1.969 ± 1.110	۳
	فعالیت در سایر رشته‌های ورزشی	1.721 ± 0.992	۲
	شرایط اقتصادی مناسب خانواده	1.473 ± 1.166	۲

۲	1.388 ± 1.258	رعایت حجاب اسلامی	توانمندسازی
۱	1.085 ± 1.268	شاغل بودن	
۳	2.434 ± 0.942	تشویق دوستان، خانواده و آشنایان	
۳	2.085 ± 1.089	شرایط امنیتی در کوه برای بانوان کوهنورد	
۲	1.798 ± 1.233	دیدگاه دوستان و آشنایان درمورد فعالیت‌های کوهنوردی و کوه‌پیمایی	
۲	1.767 ± 1.208	وجود و معرفی بانوان موفق در زمینه کوهنوردی و کوه‌پیمایی به‌عنوان الگو	
۲	1.651 ± 1.241	نگرش جامعه نسبت به کوهنوردی و کوه‌پیمایی بانوان	
۲	1.62 ± 1.206	اعتقادات اسلامی جامعه	
۲	1.403 ± 1.259	تنش‌های زندگی اجتماعی	
۲	1.295 ± 1.231	وجود نگرش مردم‌محوری در زمینه ورزش به‌خصوص کوهنوردی و کوه‌پیمایی	
۳	1.984 ± 1.110	توأم بودن برنامه‌های کوهنوردی و کوه‌پیمایی با برنامه‌های گردشگری	فرهنگ
۲	1.93 ± 1.200	برگزاری منظم و جدی اردوهای کوهنوردی و کوه‌پیمایی با مدیریت هیئت کوهنوردی	
۲	1.814 ± 1.197	توأم بودن برنامه‌های کوهنوردی و کوه‌پیمایی با برنامه‌های ورزشی	
۳	1.767 ± 1.249	وسایل ایاب و ذهاب عمومی جهت دسترسی به رشته‌کوه‌های بینالود	
۲	1.698 ± 1.115	اطلاع‌رسانی و تبلیغات درمورد فعالیت‌های کوهنوردی و کوه‌پیمایی بانوان	
۳	1.659 ± 1.558	امکانات و تجهیزات مسیرهای کوهنوردی و کوه‌پیمایی	
۲	1.643 ± 1.217	شناسایی، حمایت و تشویق بانوان فعال در زمینه کوهنوردی و کوه‌پیمایی	
۲	1.589 ± 1.401	توأم بودن برنامه‌های کوهنوردی و کوه‌پیمایی با مناسبت‌های ملی و مذهبی جهت ایجاد جذابیت بیشتر (کوهنوردی و کوه‌پیمایی به مناسبت روز زن و غیره)	
۳	1.527 ± 1.229	برگزاری دوره‌های آموزشی کوهنوردی و کوه‌پیمایی برای بانوان	
۱	1.295 ± 1.141	برگزاری مسابقات کوهنوردی و کوه‌پیمایی توسط هیئت کوهنوردی	
۲	1.225 ± 1.187	سایت‌های اینترنتی در اطلاع‌رسانی به بانوان کوهنورد	

با توجه به جدول ۴ و بنا به قضیه حد مرکزی برای آزمون فرض «میانگین آیتم با صفر اختلاف معنی‌دار ندارد» و یا به عبارتی «آیتم در مشارکت زنان در فعالیت کوه‌پیمایی بی‌تأثیر است» از آزمون Z و یا T استفاده کرد. براساس نتایج این آزمون تمام آیتم‌ها از نظر آماری در سطح یک درصد دارای تأثیر مثبت بوده‌اند.

جدول ۵. تأثیر عوامل جمعیت‌شناختی بر مشارکت زنان در فعالیت کوه‌پیمایی

سن	میانگین	تعداد
بیشتر از ۵۰ سال	۲/۰۳۶	۲۴
۴۱ تا ۵۰ سال	۱/۸۵۶	۴۷
۳۰ تا ۴۰ سال	۱/۷۹۳	۳۳
کم‌تر از ۳۰ سال	۱/۷۴۳	۲۵

آزمون آنوا با اندازه‌گیری‌های مکرر در سطح ۵ درصد نشان داد که میزان تأثیر عوامل مطرح‌شده در مشارکت زنان در فعالیتهای کوه‌پیمایی در بین زنان در سطوح مختلف متغیرهای سطح تحصیلات، وضعیت اشتغال، وضعیت تأهل و تعداد فرزندان معنی‌دار نیست. اما با توجه به جدول ۵ این آزمون روشن کرد که میزان تأثیر عوامل یادشده در سطوح مختلف سنی تفاوت معنی‌دار دارد. به‌طوری که زنان با سن بیشتر از ۵۰ سال میزان تأثیر عوامل مطرح‌شده را بر مشارکت زنان در فعالیت کوه‌پیمایی بیشتر از سایرین می‌دانند.

بحث و نتیجه‌گیری

در دنیای امروز شاید هیچ رشته ورزشی که زنان در آن مشارکت نورزند یا آن که ورزش ویژه‌ای برای زنان تلقی شوند یافت نشود، اما میزان این مشارکت در هر رشته ورزشی و هر کشور متفاوت است. فرهنگ یا قوانین برخی از کشورها (بیشتر کشورهای اسلامی) محدودیت‌هایی را برای حضور زنان در بعضی از رشته‌ها به همراه آورده است و نیز میزان مشارکت و علاقه آنان در برخی از رشته‌های ورزشی متفاوت است. افزایش حضور زنان در فعالیتهای ورزشی و این که آنان چه فعالیتهای ورزشی را در اوقات فراغت انتخاب می‌کنند، نیاز به بررسی همه عواملی دارد که روی این انتخاب‌ها تأثیر می‌گذارد. یافته‌های پژوهش حاضر حاکی از آن بود که سه دسته عوامل شخصی - خانوادگی، اجتماعی - فرهنگی و مدیریتی در میزان مشارکت زنان کوهنورد در فعالیتهای کوهنوردی تأثیر دارند. نتایج نشان داد که عوامل شخصی - خانوادگی نسبت به سایر عوامل دارای نقش بیشتری بر میزان مشارکت زنان کوهنورد در فعالیتهای کوهنوردی است. براساس این عوامل سلامت روح و روان، طبیعت دوستی و علاقه‌مندی به کوهنوردی و کوه‌پیمایی، سلامت جسم و تناسب اندام و دیدگاه خانواده درمورد فعالیت کوهنوردی و کوه‌پیمایی و روحیه ریسک‌پذیری مهم‌ترین عوامل شخصی - خانوادگی هستند که بر مشارکت زنان در کوهنوردی تأثیر می‌گذارند. نتایج به‌دست‌آمده از این تحقیق در این بخش با نتایج کاظمی و همکاران (۱۳۹۹) نادریان جهرمی و هاشمی (۱۳۸۸) همسو بود، چراکه آنان

نیز در در پژوهش‌های خود به اولویت زنان در حفظ سلامتی و تناسب اندام جهت مشارکت در فعالیت‌های ورزشی اشاره کرده بودند. مشارکت زنان در کوهنوردی با توجه به علاقه‌مندی آنان به حفظ سلامتی جسم و روان و در نتیجه کسب شادابی و کارایی لازم نشان از آگاهی زنان ایرانی به نقش ورزش و آمادگی آنان برای حضور در آن دارد. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که پس از عوامل شخصی و خانوادگی، عوامل اجتماعی فرهنگی و بعد از آن عوامل مدیریتی به ترتیب در مشارکت زنان در کوهنوردی مؤثر هستند. نتایج به‌دست‌آمده با نتایج مرادی‌سیاسری و همکاران (۱۳۹۹)، اینان و همکاران (۲۰۱۵)، محمدی و همکاران (۱۳۹۶)، کاظمی و همکاران (۱۳۹۹) همخوانی داشت، چراکه آن‌ها نیز با بررسی‌هایی که روی گروه‌های گوناگون زنان انجام داده بودند به تأثیر عوامل اجتماعی برای آغاز یا ادامه فعالیت اشاره کرده بودند. سعادتی‌فرد و همکاران (۲۰۱۹) پژوهشی را با هدف تعیین شرایط زمینه ورزش تفریحی زنان ایران انجام دادند. آن‌ها نتیجه گرفتند اصول اجتماعی - فرهنگی، محیط‌های سیاسی و موضوعات مربوط به امکانات ورزشی از شرایط ویژه در زمینه ورزش تفریحی زنان است که با نتایج پژوهش حاضر هم‌خوان است. در مطالعه هالمن و همکاران (۲۰۱۷، ۲۰۲۰) نشان داده شد که اوقات فراغت، جنسیت، تحصیلات، ملیت، تابعیت و رفاه روانی — اجتماعی، پیش‌بینی قابل توجهی از مشارکت ورزشی به‌عمل می‌آورد و عوامل انسانی نقشی تعیین‌کننده در مشارکت افراد جامعه دارند.

سراجی و همکاران (۲۰۱۶) در بررسی خود بین سرمایه اجتماعی و انگیزش با مشارکت در فعالیت‌های ورزش همگانی شهرستان ساری به این نتیجه رسیدند که اگرچه بین سرمایه اجتماعی و مؤلفه‌های آن (ساختاری، رابطه‌ای و شناختی) و انگیزش و مؤلفه‌های آن (سوگیری کار، تسلط و رقابت‌جویی) با مشارکت در فعالیت‌های ورزش همگانی رابطه مثبت معنادار وجود دارد، اما بین بُعد بی‌علاقگی شخصی انگیزش با مشارکت در فعالیت‌های ورزش همگانی رابطه معناداری وجود ندارد. عباسی‌بختیاری (۲۰۱۲) نیز در پژوهش خود به این نتیجه رسید که حمایت اجتماعی در مشارکت بانوان در فعالیت‌های ورزشی تأثیر بسزایی دارد. براساس پژوهش حاضر نیز تشویق دوستان، خانواده و آشنایان، شرایط امنیتی مناسب در کوه برای بانوان کوهنورد و دیدگاه دوستان و آشنایان درمورد فعالیت‌های کوهنوردی و کوه‌پیمایی مهم‌ترین عوامل اجتماعی فرهنگی مؤثر بر حضور بانوان در کوهنوردی است. افزایش انگیزه از طریق فرهنگ‌سازی و ارتقای آگاهی عمومی نسبت به فولید ورزش کردن می‌تواند به‌عنوان یکی از گزینه‌های در حال توسعه در گسترش ورزش زنان مطرح شود؛ کاری که شاید تاکنون به‌طور جدی مورد توجه قرار نگرفته است. به‌نظر می‌رسد که در این حوزه نقش نهادهای آموزشی

از جمله آموزش و پرورش و صدا و سیما و سایر رسانه‌ها بسیار بااهمیت باشد. تلاش این نهادها باید در راستای زدودن باورهای منفی و غلط برپایه نگرش‌های سنتی در جامعه ایران است که از زن موجودی تک‌بعدی و غیراجتماعی می‌سازد. نگرش‌هایی که در بسیاری از مناطق کشور همچنان حکم‌فرماست. از سوی دیگر خصوصاً با توجه به حساسیت‌های خاص خانواده‌های ایرانی نسبت به دختران و زنان که در بسیاری موارد مانع از حضور آنان در فعالیت کوه‌پیمایی می‌شود، تلاش پلیس و نیروهای انتظامی جهت ایمن‌سازی محیط و مسیر کوه به منظور ایجاد فضای مناسب و مساعد برای مشارکت زنان در کوه‌پیمایی باید مدنظر مدیران و مسئولان قرار گیرد. براساس یافته‌های پژوهش حاضر مهم‌ترین عوامل مدیریتی مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوهنوردی به ترتیب اطلاع‌رسانی و تبلیغات درمورد فعالیت‌های کوهنوردی کوه‌پیمایی بانوان، برگزاری دوره‌های آموزشی کوهنوردی و کوه‌پیمایی برای بانوان، برگزاری مسابقات کوهنوردی و کوه‌پیمایی توسط هیئت کوهنوردی، اطلاع‌رسانی سایت‌های اینترنتی در اطلاع‌رسانی به بانوان کوهنورد و توأم بودن برنامه‌های کوهنوردی و کوه‌پیمایی با مناسبت‌های ملی و مذهبی جهت ایجاد جذابیت بیشتر (کوهنوردی و کوه‌پیمایی به مناسبت روز زن و غیره) است. در این میان یکی از مباحث از مباحث مهم در جذب بانوان به ورزش، خلاقیت و نوآوری مدیران است که به‌نوبه خود مستلزم جذب، تربیت و بهسازی نیروی انسانی متخصص در حوزه ورزش بانوان است. جذب کردن فعالیت کوهنوردی از طریق ترکیب آن با سایر برنامه‌های ورزشی و گردشگری از عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در کوهنوردی است. همچنین توجه به تبلیغات، اطلاع‌رسانی و آگاهی‌بخشی عمومی موجب ایجاد ارتباط بین مسئولان و زنان و کمک به فرهنگ‌سازی در جامعه می‌شود که این موضوع نیز باید موردتوجه مدیران باشد. در این راستا استفاده مؤثر از فناوری‌های اینترنتی به جای روش‌های سنتی پیشنهاد می‌شود. شاخص مشارکت زنان عامل قابل تأملی در اندازه‌گیری توسعه هر کشور است. زنان نیمی از جمعیت را تشکیل می‌دهند و سلامت آنان زیربنای سلامت خانواده‌ها و جوامع است. مشکلات آنان، بر سلامت جسمی و به‌ویژه سلامت روان خانواده، جامعه و حتی نسل‌های بعدی نیز مؤثر خواهد بود. از این‌رو، مشارکت ورزشی زنان به‌عنوان قشر عظیمی از جامعه قابل بحث و پیگیری جدی است. به‌کارگیری روش‌ها و راهکارهای مناسب برای جذب هرچه بیشتر زنان کشورمان به ورزش و ارتقای سطح سلامت و تندرستی آنان مستلزم شناخت عوامل و عللی است که در مشارکت آنان در ورزش مؤثر است. لزوم بالا بردن فرهنگ ورزش کردن با برگزاری دوره‌ها یا همایش‌های مربوط به فواید ورزش و سلامتی زنان ضروری به‌نظر می‌رسد. با توجه به نتایج تحقیق حاضر به‌نظر می‌رسد که وضعیت معیشتی و اقتصادی خانواده‌ها، فراهم کردن فرصت‌های برابر و

گسترش عدالت و همچنین فرهنگ‌سازی و ایجاد نگرش مثبت در اجتماع نسبت به کوه‌پیمایی بانوان از طریق نهادهای آموزشی و همچنین شناسایی، حمایت، تشویق و معرفی زنان موفق کوهنورد به‌عنوان الگو از عوامل اثر بخش بر مشارکت زنان در فعالیت کوهنوردی است. براساس تحلیل‌های صورت‌گرفته و نتایج به‌دست‌آمده از بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی در مطالعه موردی صورت‌گرفته در رشته‌کوه بینالود روشن شد که هر سه شاخص موردنظر، عوامل شخصی - خانوادگی، اجتماعی - فرهنگی و مدیریتی بر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی رشته‌کوه بینالود تأثیر مثبت دارند. عوامل اجتماعی و مدیریتی به یک اندازه اما کم‌تر از عوامل شخصی بر مشارکت زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی رشته‌کوه بینالود تأثیر دارند. میزان تأثیر عوامل مطرح‌شده در مشارکت زنان در فعالیت‌های کوه‌پیمایی در بین زنان در سطوح مختلف متغیرهای سطح تحصیلات، وضعیت اشتغال، وضعیت تأهل و تعداد فرزندان معنی‌دار نیست. اما با توجه به نتایج حاصل از آزمون روشن شد که میزان تأثیر عوامل یادشده در سطوح مختلف سنی تفاوت معنی‌دار دارد. به‌طوری که زنان با سن بیشتر از پنجاه سال میزان تأثیر عوامل مطرح‌شده را بر مشارکت زنان در فعالیت کوه‌پیمایی بیشتر از سایرین می‌دانند.

References

- AbbasiBakhtiari, R. (2012). Effects of social support on the participation of women in use of urban bike. *Middle-East Journal of Scientific Research*, 12(11), 1528-1534. (in Persian).
- Alizadeh, R., & Zia'i, V. (2009). Overviews of altitude's diseases. *Military Medicine Science University Journal*, 7(4), 319-308. (in Persian).
- Carvalho Vieira, M., Sperandei, S., Reis, A., da Silva, C., & Gonçalves, T. (2013). Ananalysis of the suitability of public spaces to physical activity practice in Rio de JaneiroBrazil. *Preventive Medicine*, 57, 198–200.
- Dawson-Townsend, K. (2019). Social participation patterns and their associations with health and well-being for older adults. *SSM-population Health*, 1, 8,100424.
- Deaner, R. O., Balish, S. M., & Lombardo, M. P. (2016). Sex differences in sports interest and motivation: An evolutionary perspective. *Evolutionary Behavioral Sciences*, 10 (2), 73-97.
- Ehsani M., & KashKar S. (2007). The Impact of preventive factorson Tehran's women participation in recreational sports regarding demographic factors. *Women's Study*, 5 (2), 113-134. (in Persian).
- Farahani, A., Hosseini, M., & Moradi, R. MSc. (2017). Prioritization of deterrents to women's participation in sport activities in Alborz province, Iran. *Scientific Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research*, 15 (1): 23-34. (in Persian).
- Floud, S., Balkwill, A., Canoy, D., Reeves, G.K., Green, J., Beral, V., & Cairns, BJ. (2016). Social participation and coronary heart disease risk in a large prospective study of UK women. *Eur J Prev Cardiol*, 23(9), 995-1002.
- Hallmann, K., Artime, C.M., Breuer, C., Dallmeyer, S., & Metz, M. (2017). Leisure participation: modelling the decision to engage in sports and culture. *J Cult Econ.*, 41(4), 467-87.
- Henderson, K. A., Stalnaker, D., & Taylor, G. (1988). The relationship between barriers to recreation and gender-role personality traits for women. *Journal of leisure research*, 20(1), 69-80.
- Hoseini, T., Heydari Nezhad, S., & Azmsha, T. (2018). The Role of Motivation on the Rate of Participation Elders in Sport for All. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 8(16), 103-111.
- İnan, M., Karagözoğlu, C., Dervent, F., & Arslantaş, B. (2015). Examination of Socialization Level of University Students Engaged in Sports Activities According to Their Locus of Control. *Journal of Education and Training Studies*, 3 (3), 51-60.

- Khan Mohammadi, S., Kafashi, M., & Jafarzadeh Pour, F. (2018). Social participation of female athletes and social factors affecting it (Case study of national team athletes). *The 3rd International Conference on New Research in the Field of Educational Sciences and Psychology and Social Studies in Iran*, 28 -34.(in Persian).
- Leslie, E., Owen, N., Salmon, J., Bauman, A., & Sallies, J. F. (1999). Sing Kai LoInsufficiently active Australian college students: perceived personal social and environmental influences. *Preventive Medicine*, 28, 20-2.
- Mirghafouri, S. H. S., Turanlu, H., & Mirfakhredini, S. H. (2009). The affecting problems on Women'sparticipation in sport activities, case study. Yazd University, female students. *Journal of Sport Management*, 1, 83-100. (In Persian).
- Mohamadifar, D. (2005). *Iran's Mountaineering and Caving History Calendar from Legend to 2001*. 1 th edition, Tehran: Sabzan. (In Persian).
- Moradi Siasari, Gh., Kashgar, S., & Salar, R. (2020). GHOBADI A. Factors affecting the sense of security of women's sports activities in the parks of Tehran. *Quarterly OF ORDER and Security Guards*, 13, 2 (50), 101 – 122. (in Persian).
- Motameni, A., Hemmati, A., & Moradi, H. (2015). Identification and prioritizing the obstacles for women to do sport activities. *Study on Sport Management*, 6(24), 111-130. (In Persian).
- Nabavi, M. (1976). *An Introduction to Geology of Iran*. Geological Survey of Iran, Tehran NISCO (1977). Commercial and Genetic Type of Manganese Raw Materials of Iran, V/O Technoexport USSR, Isfahan (unpublished), 179 p (in Persian).
- Naderian Jahromi, M., & Hashemi, H. (2009). Participation on recreational Sports. *Research on Sport Sciences*, 22, 34-53. (in Persian).
- Navabinejad, S. (1997). Woman and sport. *Tehran: New Physical Education System*, 42, 52-67 (in Persian).
- Pourranjbar, M., Khodadadi, M. R., & Farid Fathi, M. (2019). Correlation between sport participation, psychological well-being and physical complaints among students of Kerman University of Medical Sciences. *Journal of Health Promotion Management*, 8(1), 64-73.
- Qin, J., Theis, K.A., Barbour, K.E., Helmick, C.G., Baker, N.A., & Brady, T.J. (2015). Centers for Disease Control and Prevention) CDC). Impact of arthritis and multiple chronic conditions on selected life domains- United States, 2013. *MMWR Morb Mortal Wkly Rep*, 64(21), 578-82.
- Saffari, M., Moradi, E. (2021). Examining the moderator role of gender in the relationships between motivations and enduring involvement of tourists in

- adventure sports activities. *Sport Management Studies*, 13(65), 37-62 (In Persian).
- Sajadian, N., & Sajadian, M. A. (2011). GIS study of the possibilities of recreation sport mountaineering in rural tourism of the province of Mazandaran. *Housing and Rural Environment*, 133, 85-100. (In Persian)
- Seraji, R., Shojaei Mehr, H., & Hassan Nejad, M. (2016). The relationship between social capital and motivation with participation in public sports activities in Sari. (In Persian). <https://civilica.com/doc/708537/>
- Wales, K. (1992). Female and sport characteristics (Translated by Kharazi, S). 1th edition. Tehran: *National Olympic Committee of Islamic Republic of Iran*, 152, 19-27.
- Yavari, A. R. (2002). International Year of Mountains and in mountain ecosystems. *Environmental Studies*, 30, 87-96. (In Persian).
- Zangiabady, A., Tajic, Z., & Gholami, Y. (2009). The effect of sport upholders in parks on citizen satisfaction. case study, Isfahan. *Geography and Environmental Studies*, 1(2), 15-34. (In Persian).

Investigating factors on women's participation in mountaineering activities (case study: Binaloud mountain range)

Ainaz Arekhi^{*1}, Parvin Shooshinasab², Mohammad Reza Moeinfard², Alireza Ghodsi², Elahe Fahiminezhad¹

Received: May 30, 2022

Accepted: August 05, 2022

Abstract

This study aimed to identify and investigate the factors affecting women's participation in mountaineering activities on Binaloud Mountain. The method of the present study was descriptive and surveyed kind. The statistical population of this study included 150 women who were members of mountaineering groups in Neishabour. The research measurement tool is a researcher-made questionnaire whose face and 12 sports management experts confirmed content validity. Cronbach's alpha coefficient of the questionnaire was calculated to be 0.84. In this questionnaire, factors affecting women's greater participation in mountaineering activities were categorized in the form of three indicators: personal-family, social-cultural and managerial factors. Based on the findings, among the investigated indicators in the participation of women in mountaineering activities, the most important personal and family factors, then socio-cultural and managerial factors, have been obtained, as well as among the factors affecting women's participation in mountaineering activities. There is a significant difference between the mountains of Binaloud based on age and education, but there was no significant difference based on marital status and employment.

Keywords: Binaloud, Mountaineering, Participation, Sport, Women

¹ :E-mail: a.arekhy1398@gmail.com